

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Gudfaders Billedbog

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748573404976/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

mægtige Adels forneroste Mand *Korfits Ulfeldt* er hendes Brudgom. Hun er Barn endnu; hun faaer ogsaa Riis af sin strenge Hovmesterinde; hun klager for Kjæresten og hun har Ret. Hvor er hun kløgtig, danis og opisart, kan Græsk og Latin, syn-

5 ger Italiensk til sin Luth, veed at tale om Paven og Luther.
Kong *Christian* ligger i Graveapel i *Roskilde* Dom, *Eleonores* Broder er Konge. Der er Glands og Pragt paa Slottet i *Kjøbenhavn*, der er Skjønhed og Snille, først Dronningen selv:
[94] *Sophie Amalie af Lynborg*. Hvo styrer sin Hest saa vel som
10 hun? Hvo har i Dandsen en Majestæt som hun, hvo taler med Kjendskab og Aand som Danmarks Dronning?

»*Eleonore Christine Ulfeldt*!« de Ord blev sagt af den franske Gesandt. »I Skjønhed, Kløgt overstraaler hun Alle.«

Fra Slottets bonede Dandssegulv voxte Niddets Borre; den
15 hængte sig fast, den filtrerede ind og hvirvlede om sig Krænkelens Haan: »Det Slegfredbar! Hendes Karm skal holde ved Slottets Bro; hvor Dronningen kjører, skal Fruen gaae!« Det flyger med Sladder, med Opspind og Løgn.

Og *Ulfeldt* tager sin Hustru ved Haand i den stille Nat.
20 Nøglerne har han til Stadsens Porte; han saabner en af dem. Hestene vente derudenfor. De ride langs Stranden, og seile saa bort til det svenske Land.

Nu vende vi Bladet, som Lykken vender sig for de To.

Det er Efteraarstid, Dagen er kort, Natten er lang; det er
25 graat og vaadt, Vinden saa kold og i stigende Styrke. Det suser i Løvet paa Voldens Træer, Løvet flyver ind i *Peder Okses* Gaard; den staaer tom og forladt af sit Herskab. Vinden suser ud over *Christianshavn*, om *Kai Lykkes* Gaard, nu er den Tagthuus. Han selv er jaget fra Ære og Land, hans Vaaben er brudt,
30 hans Billed hængt i den høieste Galge; saaledes er straffet hans kaade, letfærdige Ord om Landets hædrede Dronning. Høit tuder Vinden og farer hen over den saabne Plads, hvor Righovmesterens Gaard har staaet; nu er kun tilbage af den een Steen, »den drev jeg som Rullesteen hurned paa den seilende Lis,«
35 suser Vinden, »Stenen strandede hvor siden *Tyvssø* skød op, *forbandet af mig; saa kom den med i Hr. *Ulfeldts* Gaard, hvor
[35] Fruen sang til den klingende Luth, læste Græsk og Latin og kneisede stolt, nu kneiser kun Stenen her med sin Indskrift:

1 *Korfits Ulfeldt*] sætter med *Corfitz* og *Ulfeld* i senterne. 10 Dandsen - 15 Hendes] på overklæbning i k; bagpå nogle uidentificerede ord. 14 Borre] k, Burre O. 35 strandede] stranded O. 36 *forbandet af] forbandet A, forbandet af B.